

- 3) Μπορούν οι προαναφερθέντες κανονισμοί να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο παραγωγός του οποίου η εκμετάλλευση βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας και ο οποίος σκοπεύει να παύσει τη δραστηριότητά του στο μέλλον (αφού λάβει την επιδότηση) δεν έχει δικαίωμα να λάβει ενίσχυση;
- 4) Πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «νομική ιδιότητα που αποδίδει το εθνικό δίκαιο» στο πλαίσιο των δύο προαναφερθέντων κανονισμών;
- 5) Καλύπτει ο όρος «νομική ιδιότητα που αποδίδει το εθνικό δίκαιο» και τη νομική ιδιότητα που σχετίζεται με τον τρόπο λύσεως της ατομικής επιχειρήσεως παραγωγής γεωργικών προϊόντων (ή λύσεως της ενώσεως τέτοιων επιχειρήσεων); Συγκεκριμένα, το συγγρικό δίκαιο προβλέπει διαφορετικές νομικές ιδιότητες ανάλογα με τη διαδικασία λύσεως της επιχειρήσεως (πτωχευτικός συμβιβασμός, πώληση και εκκαθάριση).
- 6) Είναι δυνατόν να διαχωριστούν απολύτως οι προϋποθέσεις, αφενός, της υπαγωγής στην (κοινοτική) ενιαία στρεμματική ενίσχυση από τις προϋποθέσεις υπαγωγής στη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση; Ποια η σχέση μεταξύ των αρχών, των συστημάτων και των σκοπών των δύο αυτών τύπων ενισχύσεων;
- 7) Είναι δυνατόν να αποκλειστεί από τη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση ένωση παραγωγών (ή μεμονωμένος παραγωγός) που κατά τα λοιπά πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο κοινοτικό σύστημα της ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης;
- 8) Καλύπτει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1259/1999, βάσει του άρθρου 1 αυτού, και τη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση, λαμβανομένου υπόψη του ότι, σε περίπτωση μερικής μόνον χρηματοδότησης από το ΕΓΤΠΕ, καταβάλλεται συμπληρωματική εθνική ενίσχυση;
- 9) Δικαιούται συμπληρωματική εθνική ενίσχυση ο παραγωγός του οποίου η εκμετάλλευση λειτουργεί απολύτως νόμιμα και βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας;
- 10) Αν η λύση των εμπορικών εταιριών ρυθμίζεται από την εθνική νομοθεσία με χωριστούς κανόνες, έχουν οι κανόνες αυτοί σημασία όσον αφορά τις κοινοτικές ενισχύσεις (και τις συναφείς εθνικές ενισχύσεις);
- 11) Πρέπει οι κοινοτικοί και οι εθνικοί κανόνες που διέπουν την κοινή αγροτική πολιτική να ερμηνεύονται κατά τρόπο ώστε να θεσπίζεται σύνθετο νομικό σύστημα, το οποίο να ερμηνεύεται κατά τρόπο ενιαίο και να λειτουργεί υπό πανομοιότυπες αρχές και προϋποθέσεις;

- 12) Έχουν τα άρθρα 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 3508/92 και 10, στοιχείο α', του κανονισμού 1259/1999 την έννοια ότι, όσον αφορά την ενίσχυση, δεν ασκεί απολύτως καμία επιρροή η πρόθεση του παραγωγού να παύσει τις δραστηριότητές του ή, ακόμη, η νομική ιδιότητα που αποκτά εξ αυτού του λόγου ο εν λόγω παραγωγός;

(¹) EE L 355, σ. 1

(²) EE L 160, σ. 113

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV κατά Red Bull GmbH

(Υπόθεση C-119/10)

(2010/C 134/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Frisdranken Industrie Winters BV

Αναρρεσίβλητη: Red Bull GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Πρέπει το απλώς και μόνον «γέμισμα» συσκευασιών οι οποίες φέρουν ένα σημείο (όπως νοείται ανωτέρω στην παράγραφο 3.1 υπό ιν) να θεωρηθεί χρήση του σημείου αυτού στις συναλλαγές υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας περί σημάτων (¹), ακόμη και αν το γέμισμα αυτό γίνεται ως παροχή υπηρεσίας προς τρίτο πρόσωπο και για την κατ' εντολήν του προσώπου αυτού διάκριση των προϊόντων του;

- β) Διαφοροποιείται η απάντηση στο ερώτημα 1.α αν πρόκειται για προσβολή υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο α' ή β';

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.α, δύναται βάσει του άρθρου 5 της οδηγίας περί σημάτων να απαγορευθεί η χρήση του σημείου στη Μπενελούξ αν τα προϊόντα που φέρουν το σημείο προορίζονται αποκλειστικά για εξαγωγή προς χώρες εκτός α) Μπενελούξ ή β) Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκεί –εκτός από την επιχείρηση στις εγκαταστάσεις της οποίας έγινε το γέμισμα– δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτά από το κοινό;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 (α' ή β'), ποιο κριτήριο πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να κριθεί αν πρόκειται για προσβολή δικαιώματος επί σήματος: ισχύει ως κριτήριο η αντίληψη του (με συνήθη πληροφόρηση και σε λογικό βαθμό προσεκτικού και συνετού) μέσου καταναλωτή στη Μπενελούξ ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση –ο οποίος υπό τις δεδομένες συνθήκες δύναται να καθοριστεί μόνον θεωρητικά ή in abstracto– ή πρέπει εν προκειμένω να χρησιμοποιηθεί ένα άλλο κριτήριο, για παράδειγμα η αντίληψη του καταναλωτή στη χώρα προς την οποία εξαγονται τα προϊόντα;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-121/10)

(2010/C 134/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2009/1017/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (¹),

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ανέτρεψε την απόφαση της Επιτροπής η οποία προκύπτει από την πρόταση

για τη λήψη ενδεδειγμένων μέτρων κατά το σημείο 196 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και δασοκομίας του 2007 και από την ανεπιφύλακτη αποδοχή, εκ μέρους της Ουγγαρίας, της προτάσεως αυτής και με την οποία το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεώθηκε να θέσει τέρμα, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, σε ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών. Υπό το πρόσχημα των εξαιρετικών περιστάσεων, το Συμβούλιο επέτρεψε, στην πράξη, στην Ουγγαρία να διατηρήσει το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων μέχρι τη λήξη της ισχύος των κατευθυντηρίων γραμμών του 2007 σχετικά με τη γεωργία, ήτοι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Οι περιστάσεις που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του δεν αποτελούν, προφανώς, εξαιρετικές περιστάσεις ικανές να δικαιολογήσουν τη ληφθείσα απόφαση και δεν λαμβάνουν υπόψη την απόφαση της Επιτροπής επί του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς:

- α) Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο ήταν αναρμόδιο να ενεργήσει δυνάμει του τρίτου εδαφίου του άρθρου 108, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) διότι η εγκριθείσα από το Συμβούλιο ενίσχυση ήταν υφιστάμενη ενίσχυση την οποία η Ουγγαρία είχε αναλάβει τη δέσμευση να καταργήσει μέχρι τα τέλη του 2009, δέσμευση αναληφθείσα από την Ουγγαρία όταν δέχθηκε τα προτεινόμενα από την Επιτροπή ενδεδειγμένα μέτρα.
- β) Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια εξουσίας του, εξουδετερώνοντας την απόφαση για τα μέτρα ενίσχυσης, τα οποία η Ουγγαρία διέθετε την ευχέρεια να διατηρήσει μέχρι το τέλος του 2009 αλλά όχι μετά την ημερομηνία αυτή, και ορίζοντας ότι μπορούσε να τα κρατήσει σε ισχύ μέχρι το 2013.
- γ) Τρίτον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών καθώς και των θεσμικών οργάνων. Με την απόφασή του, το Συμβούλιο απάλλαξε τη Ουγγαρία από την υποχρέωσή της να συνεργαστεί με την Επιτροπή όσον αφορά τα ενδεδειγμένα μέτρα τα οποία έγιναν δεκτά από το εν λόγω κράτος μέλος και τα οποία αφορούν υφιστάμενη ενίσχυση για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών στο πλαίσιο της συνεργασίας που καθιερώνεται από το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- δ) Τέλος, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε ότι υπήρχαν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούσες τη θέσπιση του εγκριθέντος μέτρου.

(¹) ΕΕ L 348, σ 55